

Historický ústav FF UHK
Posudek bakalářské práce

Autor: Anna-Kateřina Okurková

Studijní obor: Prezentace a ochrana kulturního dědictví

Název práce (česky): Pohled Rudolfa Medka na službu v československých legiích

Vedoucí práce: doc. Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.

Oponent práce: prof. PhDr. Dana Musilová, CSc.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	B
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	C
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	D
Adekvátnost vyvozených závěrů	C
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	C

*Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A-B-C-D-E-F
Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.*

Hodnocení práce:

Anna-Kateřina Okurková si za cíl své bakalářské práce uložila „prezentovat pohled Rudolfa Medka na československou zahraniční akci“. Na základě studia jeho čtyřdílných memoárů cílí především na analýzu jeho postojů a toho, jak se utvářely během první světové války, zároveň však chce (vlastně musí, čehož si je autorka zjevně dobře vědoma) reflektovat Medkovu zásadní roli ve formování oficiální „legionářské paměti“ v meziválečných letech.

Práce je na poměry bakalářského textu poměrně vyspělým dílem a autorka si je zjevně vědoma úskalí analýzy pramene memoárového charakteru, bohužel se jí však zcela nepodařilo toto vědomí přetavit v efektivní analýzu. Vše tak zůstává poněkud na půli cesty – ať již je to práce s literaturou, kterou autorka využívá především v první popisné části a prakticky zcela ignoruje v části analytické (přičemž minimálně studie Katyi Kocourek představuje zásadní kontext, v němž by mohla svoji analýzu Medkových pamětí rámovat), nebo v práci s pramenem samotným, kdy jej sice důkladně a za velkého a poctivého úsilí rozebírá do posledního detailu, nedokáže však nikdy zcela překročit stín „objektivismu“, tedy chápání pramene coby zprostředkovatele reality.

Druhý, analyticky nosnější plán práce (Medek jako tvůrce mýtu ve svých pamětech) tak zůstává vesměs neoslyšen. Autorka sice v závěru reflektuje inherentní subjektivitu memoárů, na její analýze se to však příliš neprojevuje. Nejvíce je to patrné v projekci memoárových konstrukcí na minulou realitu, kdy tvrzení jako „tato touha pramení již v době, kdy byl pouhým řadovým vojákem...“, „většina jeho tehdejšího přesvědčení měla nepolitický podklad“ či (předchozí větě dokonce přímo odporující) „nacionalismus se u Medka objevuje již před válkou“ (nacionalismus není politika?) jaksí předpokládají, že memoáry zachycují Medka v čase, nikoliv Meda v čase z pohledu Medka-autora memoárů. Tento filtr autorka prakticky nepoužívá, což je velká škoda, neboť výsledkem jejího jistě chvályhodného snažení je pak vlastně jen převyprávění pramene (poznámkový aparát hlavní části práce je v tomto vypovídající) a jakákoliv analýza, jakkoliv naznačována, zůstává v plenkách. Práce je tak

vlastně podrobným výpiskem z pramene vedoucím (nutně) k poněkud banálním závěrům, např. že „válečný konflikt a boj za svobodu zásadně změnil život Rudolfa Medka“. Autorka si sice všímá, že memoáry „jsou prodchnuty státoprávními myšlenkami... i mravními zásadami týkajícími se zejména armády“, leč po původu, struktuře či smyslu těchto myšlenek se pídí pouze zkusmo. Zde by právě výrazně pomohlo zasazení do kontextu vycházejícího ze sekundární literatury (neboť pramenný výzkum potřebného tělesa Medkových dalších písemností by práci posouval zjevně mimo rozsah bakalářského textu).

I přes uvedené výtky především metodologického charakteru je nicméně třeba práci Anny-Kateřiny Okurkové ocenit, neboť přináší podrobný vhled do samotného textu *Pouti do Československa* a snaží se s jistým omezeným úspěchem tento text vřadit do kontextu Medkovy kariéry i častěji tematizované meziválečné tvorby. Činí tak (až na místy poněkud krkolomný jazyk) kultivovaným způsobem a v textu s odpovídajícími náležitostmi i strukturou (jakkoliv lze diskutovat o jisté nadbytečnosti druhé části historického úvodu, vztahující se k vývoji ruských legií). Práce tudíž, alespoň dle mého názoru, plně odpovídá požadavkům na práci bakalářskou a jako takovou ji doporučuji k obhajobě.

Datum a podpis oponenta:

11. 8. 2020

Doc. Mgr. Jiří Hutečka, Ph.D.